

Medlem i fokus

Namn: Susanne Fagerström, 48 år

Hemort: Karlstad, bor i hyresrätt med mina 3 barn. Uppväxt i Munkfors.

Utbildning: Karttekniker -82 i Mora, mättingsingenjör 1983-84 i Stockholm.

Arbetar: Jobbar på Stadsbyggnadsförvaltningen i Karlstad som kartingenjör.

Medlem sedan: Gick med 1985 men sedan haft uppehåll i några år.

Antal MätKart: 4st

Det var en ren slump att jag hamnade inom det här yrket, jag gick naturvetenskaplig linje på gymnasiet och hade ingen aning om vad jag skulle bli "när jag blev stor". Minns att jag pratade med yrkesvägledaren, han berättade om utbildningen till karttekniker och att för att komma in där krävdes 6 månaders praktik. Jag tyckte det lät spännande och nappade på det. Jag fick min praktikplats på Lantmäteriet i Torsby/Hagfors. Så direkt när jag slutat gymnasiet började jag min praktik, det var en omvälvande och lärorik period. Jag ritade förrättningskartor, skrev förrättningsprotokoll och var med ute på en del mättingsuppdrag. Speciellt minns jag en "farbror" som jag fick följa med ut på jobb ibland, han körde PV Duett och kallade mig för "Tösabiten". Jag tyckte han var farbror då men inser att han var nog lika gammal som jag är nu ☺

I januari -82 började jag kartteknikerutbildningen i Mora, vi ritade förrättningskartor, läste fastighetskunskap och gjorde beräkningar mm. Jag gillade beräkningarna mest, speciellt arealberäkningar och kände att jag ville ha ett rörligare jobb. Sagt och gjort, i januari -83 började jag mättingsingenjörutbildningen i Stockholm. På sommarloven hade vi sommarövningar, första sommaren 4 veckor i Stockholmstrakten och andra sommaren 6 veckor i Älvdalen på militärförläggningen. Vi delades in i mätlag, varje lag fick tillgång till en terrängbil, varje morgon fick vi vår papperspåse med dagens mat och åkte ut på olika mätuppdrag. Vi var också ute på nattmätningar, byggde ett mättorn i trä och åkte upp till kalvfjället och mätte. Att åka terrängbil uppför och nerför i en tömd bäckfåra var ingen lek man trodde att bilen ska välta vilken sekund som helst. Den sommaren är nog den mest minnesvärda jag någonsin haft och vilken sammanhållning vi fick i klassen av att leva och jobba ihop som vi gjorde.

Hösten kom och sista terminen började så det var dags att söka jobb. Det var ganska gott om jobb då, jag sökte två olika jobb och blev erbjuden båda jobben. Det ena var som stereoperatör på Vägverket i Borlänge och det andra som mätningstekniker på Stadsingenjörskontoret som det hette då på Karlstads kommun. Som inbiten värmlänning så var inte valet särskilt svårt så flyttlasset gick till Karlstad. Mellan -85 och -91 jobbade jag på fältavdelningen, lite tufft ibland att vara tjej i ett mansdominerat yrke. Mina kollegor var aldrig några problem, det var de som fick mig att stanna så pass länge som jag ändå gjorde. Det som var jobbigt var att alltid behöva bevisa att man var kunnig i yrket när man var ute på uppdrag. Minns speciellt en gång, vi var ute på husutsättning och jag stod vid instrumentet och avvägrade. Då gick den blivande husägaren som ändå var en kille i 30-årsåldern runt med ett vattenpass och kollade profilerna att det stämde och det är jag övertygad om att han bara gjorde för att jag var tjej. Idag har jag mer skinn på näsan och skulle aldrig ha varit tyst utan frågat varför.

I början på 90-talet, tror det var -91 blev jag erbjuden en innetjänst som karttekniker, den digitala tekniken hade gjort att det blev ett mer intressant jobb igen. I början gick tiden jättesakta när man hade varit van att vara ute hela dagarna. Minns att jag en gång trodde att min klocka stannat, var helt övertygad om att det var eftermiddag och då hade det inte ens varit lunch.

Jag har haft samma arbetsgivare sen -85, det känns ju inte så länge, 80-talet det var ju nyss eller? Så inser man att man har kollegor som inte ens var födda när jag började, Johan tex är född -85. Då blir det lite mer uppenbart, ok jag har jobbat länge på samma ställe, en hel "Johan", men vad gör det när jobbet inte är det samma och man trivs? Idag jobbar jag som kartingenjör och har huvudansvaret för nybyggnadskartor och småskaliga kartor. Har en hel del kundkontakter och skraddarsyr kartprodukter efter kunders önskemål. Det roligaste jobbet jag haft det senaste året är kartpärmar som jag gjorde till ambulanserna i Karlstad. Utifrån deras önskemål tog jag fram ett förslag, det skulle vara lättöverskådligt och lätt att uppdatera och det blev mitt i prick, de blev supernöjda. Visst har de GPS i bilarna men som Tobias på ambulansen säger: de visar inte alltid rätt vilket gör att vi alltid kommer att ha manuella kartor som backup i vårt jobb och dessutom får man en helt annan överblick med papperskartor.

Mitt roligaste minne från MätKart är från i år. Det var på banketten som jag och min kollega Åsa hamnade vid samma bord som ett gäng glada säljare som sålde mätinstrument. Vet inte hur det kom sig men när kom på att vi skulle lyssna på Spotify i någons iPhone. Det hördes inte så bra där vi satt men företagsamma som de var så byggde de en liten högtalare av ett par menyer och några plåster. Vi hade enormt kul denna kväll och jag hoppas att gänget känner igen sig när de läser det här.

På fritiden lyssnar jag mycket på musik och pysslar med heminredning och tränar orientalisk dans. Förr var jag en flitig näverslöjdare, en hobby som jag tänker börja med igen nu till våren när jag kan skörda ny näver. Makeup och mode är två stora intressen som jag också har.

Min lediga tid är ett "av och på liv", varannan vecka har jag barnen, då ägnar jag all tid åt att dem, är nog en riktig helyllemorsa då, vi lagar mat, bakar, läser läxor, myser och ser på film. Naturligtvis är de med kompisar också men jag tycker ändå om att finnas där för dem, jag missar ju faktiskt ändå halva deras uppväxt. Snart vill de inte vara med mig alls längre, den yngsta blir 13 i år, så det gäller att passa på.

På barnlediga helgen går jag gärna ut med bästa vänninorna på disco och dansar. På 80-talet fick jag smeknamnet Discosussi och det står jag för än idag. Jag älskar helt enkelt discomusik, dansband är inte min grej.

Susanne Fagerström

susanne.fagerstrom@karlstad.se